

ส่วนที่ ๑

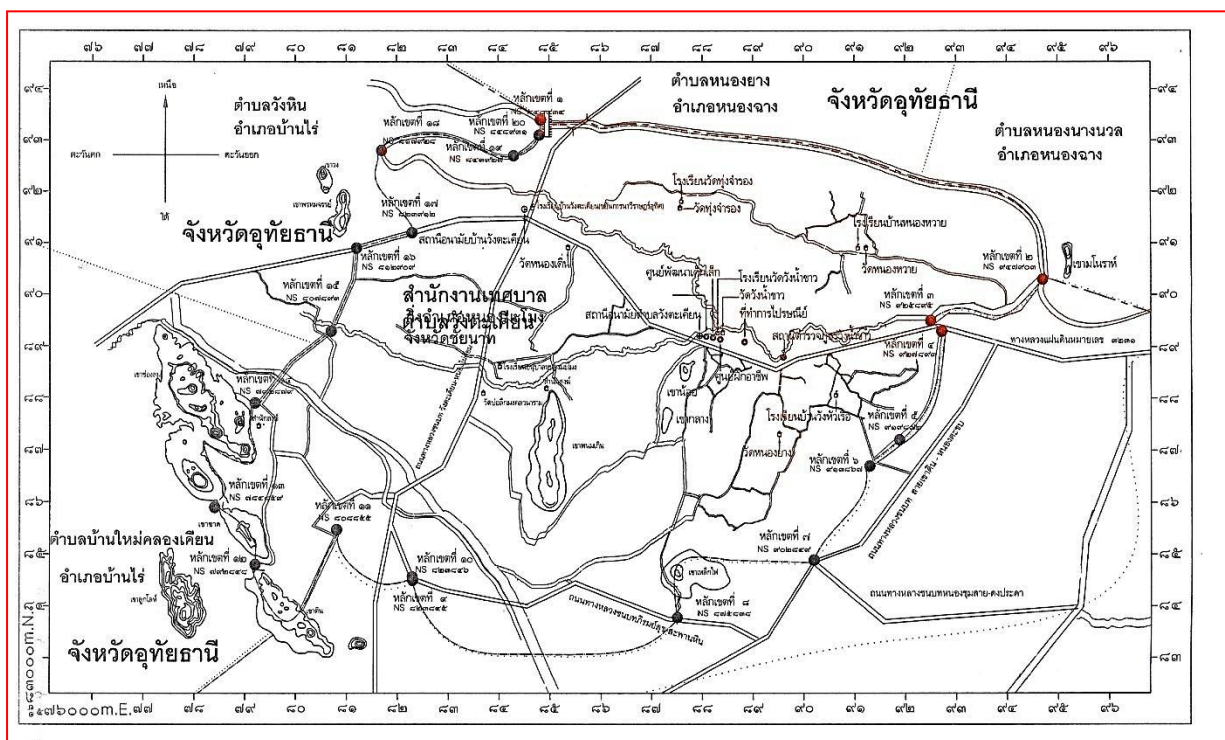
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

ตำบลวังตะเคียนตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอหนองมะโมง ห่างจากอำเภอหนองมะโมง ประมาณ ๔ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดชัยนาท ๕๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๖๗,๓๒๕ ไร่ หรือ ๑๐๗.๗๒ ตร.กม.และมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลหนองยาง	อำเภอหนองฉาง	จังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	จรดตำบลหนองมะโมง	อำเภอหนองมะโมง	จังหวัดชัยนาท
ทิศตะวันออก	จรดตำบลหนองมะโมง	อำเภอหนองมะโมง	จังหวัดชัยนาท
ทิศตะวันตก	จรดตำบลวังหิน	อำเภอบ้านไร่	จังหวัดอุทัยธานี



ภาพ : แผนที่ตำบลวังตะเคียน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลวังตะเคียน เป็นที่ราบลุ่มสลับที่ดอน จากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก บริเวณตอนกลางของตำบลเป็นพื้นที่ภูเขา (เขาพนมเกีนสูง ๑๗๓ เมตร เขาน้อยสูง ๙๑ และเขากลางสูง ๖๔ เมตร) ความสูงของพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๔๔-๖๒ เมตร เนินระดับทะเลปานกลาง ซึ่งมีพื้นที่เหมาะแก่การทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝน และน้ำจากห้วยและคลองธรรมชาติในช่วงฤดูฝน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชัยนาท อยู่ใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่านทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลออกได้ ๓ ฤดูกาล

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมร้อนและชื้นพัดมาจากมหาสมุทรอินเดียผ่านอ่าวไทยทำให้ฝนตกชุกทั่วไป

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

จะพัดพาความแห้งแล้งและหนาวเย็นมาจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศหนาวเย็นโดยทั่วไป

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงปลายเดือนเมษายน ระยะเวลานี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จึงมีลมพัดจากทิศใต้ พัดปกคลุมทำให้อากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินส่วนใหญ่ เป็นดินร่วนปนทราย

ข้อมูลกลุ่มชุดดิน ความเหมาะสมของดินและคุณภาพดิน

พืชเศรษฐกิจ	หน่วยดิน (กลุ่มดิน)												
	๖	๗	๑๘	๓๑	๓๕	๔๐	๔๖	๔๘	๔๙	๕๒	๕๕	๕๖	๖๒
ข้าว	๑๗	๑๗	๑๗	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓
ข้าวโพด	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑๗	๑๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
ข้าวฟ่าง	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑๗	๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑	๑	๓๓
ถั่วเหลือง	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑๗	๑๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
ถั่วเขียว	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑๗	๑๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
ถั่วลิสง	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑	๑	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
งา	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑๗	๑๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
ฝ้าย	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑	๑๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๑	๑๑	๓๓
มันสำปะหลัง	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑	๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑	๑	๓๓
อ้อย	๓๓	๓๓	๓๓	๑	๑	๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑	๑	๓๓

ที่มา : แผนพัฒนาการเกษตรตำบลวังตะเคียน

สัญลักษณ์แสดงชั้นความเหมาะสมของดิน

- ๑ = ดินมีความเหมาะสม
- ๒ = ดินไม่ค่อยเหมาะสม
- ๓ = ดินไม่เหมาะสม

สัญลักษณ์ที่แสดงข้อจำกัดของดินที่ทำให้ดินนั้นไม่ค่อยเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

- ค = มีปัญหาน้ำท่วมหรือน้ำป่าทำให้เสียหายในฤดูเพาะปลูก
- ช = ดินมีเนื้อดินหรือโครงสร้างไม่เหมาะสม เช่น ค่อนข้างเหนียวหรือเป็นทรายจัด
- ณ = สภาพภูมิประเทศมีความลาดชันสูงหรือสภาพที่อยู่สูงเกินไปที่จะกักเก็บน้ำได้
- ด = มีเศษหินหรือลูกรังปะปนมาก

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑.๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑) ลำห้วยขุนแก้ว หมู่ที่ ๑,๔,๕,๗,๘,๑๒

๒) ลำห้วยวังตุม หมู่ที่ ๓,๔,๘,๑๓

๑.๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑) สระน้ำ/บ่อน้ำตื้น

- | | |
|---------------------------------------|--------------------------------------|
| - สระ ๑๐๐ ไร่ หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว | - สระ ๘๓ ไร่ หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว |
| - สระ ๑๐ ไร่ หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน | - สระ ๓๔ ไร่ หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว |
| - สระ ๑๐ ไร่ หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก | - สระ ๑๐ ไร่ หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง |
| - สระ ๑๐ ไร่ หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข | |

๒) คลอง

- | | |
|---------------------------|-----------------|
| - คลองห้วยคต – วังหมัน | หมู่ที่ ๑,๖,๑๐ |
| - คลองบึงกระเปา – บ้านบึง | หมู่ที่ ๑,๕,๗ |
| - คลองหนองปลาหมอ | หมู่ที่ ๓ |
| - คลองวังหัวเรือ | หมู่ที่ ๒ |
| - คลองวังน้ำขาว | หมู่ที่ ๓ |
| - คลองวังน้ำขาว – หนองยาง | หมู่ที่ ๓,๑๐ |
| - คลองสระบัว | หมู่ที่ ๔,๗ |
| - คลองลำห้วยน้อย | หมู่ที่ ๖,๑๑,๑๒ |

๓) บ่อโยก

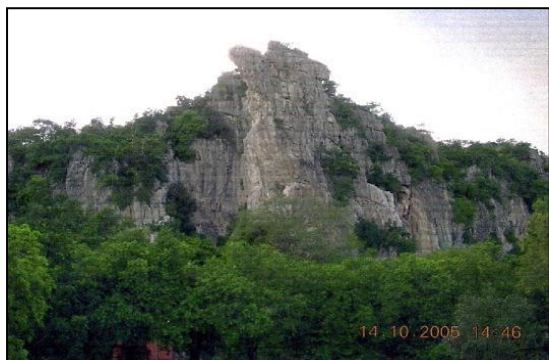
- | | |
|------------------------------|--------------|
| - หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว | จำนวน ๓ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน | จำนวน ๑ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองหวาย | จำนวน ๑ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์ | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง | จำนวน ๒ แห่ง |
| - หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก | จำนวน ๒ แห่ง |

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

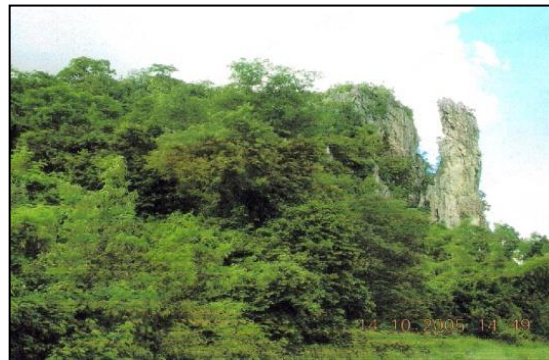
๑.๖.๑ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลม และป่าเขาหลัก ประกาศตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๘ (พ.ศ.๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พ.ศ.๒๔๘๑ เนื้อที่ประมาณ ๕๔.๙๙ ตร.กม. หรือ ๓๔,๓๖๘.๗๕ ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลหนองมะโมง ตำบลวังตะเคียน และตำบลสะพานหิน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท มีลักษณะเป็นภูเขาหินปูนลูกใหญ่ น้อย สภาพป่าเป็น ป่าเบญจพรรณผสมป่าเต็งรัง มีไม้ขนาดเล็กถึงขนาดกลาง การปกคลุมเรือนยอดไม่หนาแน่น เนื่องจากเป็น หน้าผาหินสูงชัน

และมีหน้าดินตื้น พรรณไม้เด่น ที่พบ ได้แก่ มะค่าโมง ตะเคียน ประดู่ แดง เขว้า สวอง เสลา เต็ง รัง รกฟ้า สะเดา พญาศรี มะค่าแต้ มะกอกป่า โมกมัน เพกา เสี้ยว และกระถินยักษ์ โดยมีจันทน์ผา ขึ้นอยู่ทั่วไปบริเวณหน้าผา



เขาช่องลม



เขาหลัก

๑.๖.๒ การใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดชัยนาท

ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ไร่)			
	ทั้งหมด	เพื่อการอนุรักษ์	เพื่อเศรษฐกิจ	เหมาะสมแก่การเกษตร
ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลมและป่าเขาหลัก	๓๔,๓๖๘.๗๕	๑๔,๐๐๗.๗๕	๑๓,๔๘๖	๖,๘๗๕

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชัยนาท

ป่าสงวนแห่งชาติฯ ภิรมย์สุข หมู่ที่ ๙ ได้รับการต่ออายุโครงการกำหนดระยะเวลา ๑๐ ปี (ได้รับอนุมัติจากกรมการป่าไม้ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗) พื้นที่ดำเนินการทั้งสิ้น ๒ แปลง รวมเนื้อที่ ๗๐๗-๒-๔๗ ไร่ ดังนี้

แปลงที่ ๑ เนื้อที่ ๔๒๕-๓-๗๕ ไร่

ทิศเหนือ	จด ที่สาธารณประโยชน์
ทิศตะวันออก	จด ที่ทำกินของราษฎร
ทิศใต้	จด ที่ทำกินของราษฎร
ทิศตะวันตก	จด ที่ทำกินของราษฎร

แปลงที่ ๒ เนื้อที่ ๒๘๑-๒-๗๒ ไร่

ทิศเหนือ	จด เขาช่องลมจังหวัดอุทัยธานี
ทิศตะวันออก	จด ที่ทำกินของราษฎร
ทิศใต้	จด ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลมและป่าเขาหลัก
ทิศตะวันตก	จด เขาช่องลมจังหวัดอุทัยธานี

๑.๖.๓ ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มีพื้นที่ ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อเขา	ที่ตั้ง			เนื้อที่ (ไร่-งาน-ตารางวา)
		หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	
๑	เขาธรรมามูล	๑,๒,๗	ธรรมามูล	เมืองชัยนาท	๑,๐๕๐ - ๓ - ๑
๒	เขากระดี่	๒,๑๐	ธรรมามูล	เมืองชัยนาท	๔๓๓ - ๓ - ๔๑
๓	เขاب้านกล่ำ	๕,๖,๘	ธรรมามูล	เมืองชัยนาท	๑,๘๓๔ - ๑ - ๑๗
๔	เขาท่าพระ	๓	เขาท่าพระ	เมืองชัยนาท	๑๘๔ - ๒ - ๕๐
๕	เขาพลอง	๔	เขาท่าพระ	เมืองชัยนาท	๓๔๐ - ๓ - ๑๐
๖	เขาดิน	๗	เขาท่าพระ	เมืองชัยนาท	๑๕๒ - ๓ - ๓๓
๗	เขาขยาย	๘	เขาท่าพระ	เมืองชัยนาท	๑๗๕ - ๓ - ๖๗
๘	เขาแหลม	๕	ไร่พัฒนา	มโนรมย์	๖๔๗ - ๓ - ๙๐
๙	เขาสรรพยา	๒	สรรพยา	สรรพยา	๑๓๗ - ๐ - ๙๐
๑๐	เขาหนองหลวง	๗	วังหมัน	วัดสิงห์	๑๗๗ - ๓ - ๖๔
๑๑	เขาปักเป้า	๗	วังหมัน	วัดสิงห์	๑๓๗ - ๐ - ๐
๑๒	เขาสารพัดดี	๗	บ้านเข็ญ	หันคา	๒๘๘ - ๒ - ๕๑
๑๓	เขาหนองสอ	๗	บ้านเข็ญ	หันคา	๔๑๓ - ๒ - ๖๓
๑๔	เขาน้อย	๑๐,๑๕	หนองแขง	หันคา	๘๕๘ - ๒ - ๘๘
๑๕	เขาเต่าเหลือง	๖	วังหมัน	วัดสิงห์	๔๐ - ๐ - ๙๙
๑๖	เขาไร่ (หนองน้ำใส)	๓,๑๐	ไพรนกยูง	หันคา	๑๐๐ - ๑ - ๑๗
๑๗	เขาราบ	๕	ไพรนกยูง	หันคา	๙๐ - ๒ - ๔
๑๘	เขาคู่	๕,๑๒	ไพรนกยูง	หันคา	๗๕๖ - ๑ - ๒๕
๑๙	เขาหนองหลวง(ไร่แพน)	๗	ไพรนกยูง	หันคา	๑๒๗ - ๒ - ๕๐
๒๐	เขากล่ำ	๙,๑๑	ไพรนกยูง	หันคา	๘๙๓ - ๒ - ๒๙
๒๑	เขากระเจียว	๑๐	เด่นใหญ่	หันคา	๒๗๖ - ๒ - ๘๙
๒๒	เขาวัด	๑๐	เนินขาม	เนินขาม	๕๘ - ๒ - ๙๓
๒๓	เขามอยายกา	๑๓	เนินขาม	เนินขาม	๑๓๐ - ๑ - ๒๘
๒๔	เขารวก	๑๘	เนินขาม	เนินขาม	๒๘๔ - ๓ - ๑๐
๒๕	เขาดิน	๑	หนองมะโมง	หนองมะโมง	๘๔ - ๒ - ๖๓
๒๖	เขาพนมเกิน	๓,๖,๑๑	วังตะเคียน	หนองมะโมง	๑,๓๑๘ - ๐ - ๐
รวม					๑๐,๙๙๕-๓-๗๒

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชัยนาท, ๒๕๕๘

๑.๖.๔ ป่าชุมชน ที่กรมป่าไม้อนุมัติประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๓-ปัจจุบัน ในพื้นที่ตำบลวังตะเคียน ดังนี้

๑. ป่าชุมชนบ้านวังน้ำขาว หมู่ที่ ๓ มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๒ แปลง รวมเนื้อที่ ๙๙๗-๐-๕๗ ไร่ ดังนี้
แปลงที่ ๑ บริเวณป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.๒๔๘๔ เขาพนมเกิน เนื้อที่ ๓๒๐-๐-๑๗ ไร่
แปลงที่ ๒ บริเวณป่าที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน

ดอนเขาน้อย เนื้อที่ ๖๗๗-๐-๔๐ ไร่

๒. ป่าชุมชนบ้านบ่อลึก หมู่ที่ ๖ มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๑ แปลง รวมเนื้อที่ ๑๕๘-๑-๓๕ ไร่

๓. ป่าชุมชนบ้านร่มโพธิ์ หมู่ที่ ๑๑ มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๑ แปลง รวมเนื้อที่ ๑๖๒-๒-๘ ไร่

ที่มา : ศูนย์ป่าไม้จังหวัดชัยนาท, ๒๕๕๘

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ชื่อผู้นำ
๑	บ้านทุ่งวัวแดง	นายสุชิน อินทร์ใจดี
๒	บ้านวังหัวเรือ	นางอัจฉรา ใจสิงห์
๓	บ้านวังน้ำขาว	นายสมบัติ อินทร์เล็ก
๔	บ้านวังตะเคียน	นายยงยุทธ วัสแสง
๕	บ้านหนองหวาย	นายณพัตรชัย ทวีกสิกรรม
๖	บ้านบ่อลึก	นางสาวทิพวรรณ ยี่หล้า
๗	บ้านใหม่หินเรียง	นายอเนก พันธุ์ยี่
๘	บ้านดงสวนหลวง	นายสุวรรณ พิสมัย
๙	บ้านภิรมย์สุข	นายอุดม เพ็ชรอินทร์
๑๐	บ้านหนองยาง	นายพิเชษฐ เกษร
๑๑	บ้านร่มโพธิ์	นายวินัย คงประเสริฐ
๑๒	บ้านโคกสว่าง	นายสกล นามบุรี
๑๓	บ้านหนองรังนก	นางณัฐกา หอมจันทร์

๒.๒ การเลือกตั้ง

เขตการเลือกตั้งแบ่งออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขต ๑ จำนวน ๘ หมู่บ้าน	เขต ๒ จำนวน ๕ หมู่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่เรียงหิน หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์ หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง

๓. ประชากร

๓.๑ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ประชากร		
	หญิง	ชาย	รวม
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๖๑๗	๖๒๓	๑,๒๔๐
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๒,๐๓๓	๒,๐๒๒	๔,๐๕๕
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๗๕๙	๖๑๐	๑,๓๖๙
รวม	๓,๔๐๙	๓,๒๕๕	๖,๖๖๔

ที่มา : สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลวังตะเคียน ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๓

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ประชากร		รวม	จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
๑	บ้านทุ่งวัวแดง	๒๕๕	๒๕๓	๕๐๘	๑๕๙
๒	บ้านวังหัวเรือ	๓๐๑	๓๑๖	๖๑๗	๒๔๓
๓	บ้านวังน้ำขาว	๕๗๔	๕๙๕	๑,๑๖๙	๔๕๗
๔	บ้านวังตะเคียน	๒๖๒	๒๖๖	๕๒๘	๒๑๙
๕	บ้านหนองหวาย	๒๔๙	๓๐๒	๕๕๑	๑๙๕
๖	บ้านบ่อลึก	๒๓๔	๒๔๑	๔๗๕	๑๘๐
๗	บ้านใหม่หินเรียง	๒๒๑	๒๓๐	๔๕๑	๑๙๖
๘	บ้านดงสวนหลวง	๑๖๕	๑๖๒	๓๒๗	๑๓๐
๙	บ้านภิรมย์สุข	๒๑๖	๒๐๙	๔๒๕	๑๓๕
๑๐	บ้านหนองยาง	๒๑๔	๒๒๘	๔๔๒	๑๔๓
๑๑	บ้านร่มโพธิ์	๑๘๑	๑๙๒	๓๗๓	๑๓๗
๑๒	บ้านโคกสว่าง	๑๓๕	๑๓๕	๒๗๐	๑๐๐
๑๓	บ้านหนองรังนก	๒๔๔	๒๗๘	๕๒๒	๑๖๐
รวม		๓,๒๕๕	๓,๔๐๙	๖,๖๖๔	๒,๔๕๕

ที่มา : สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลวังตะเคียน ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๓

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ โรงเรียนประถมศึกษา	๕ แห่ง
๔.๑.๒ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	๓ แห่ง
๔.๑.๓ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๒ แห่ง
๔.๑.๔ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำหมู่บ้าน	๑๓ แห่ง

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน												
	อนุบาล๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	รวมทั้งสิ้น
รร.บ้านวังตะเคียน	-	๑๓	๖	๖	๑๔	๑๑	๑๓	๑๕	๑๐	๙	๑๒	๒๓	๑๓๒
รร.บ้านวังหัวเรือ	-	๒	๑	๕	๓	๗	๒	๔	๓	-	-	-	๒๗
รร.บ้านหนองหวาย	-	-	๙	๘	๗	๑๑	๕	๑๐	๕	๑๑	๘	๕	๗๙
รร.วัดวังน้ำขาว	-	๒๐	๑๑	๒๑	๒๑	๑๙	๑๙	๑๖	๒๒	๑๕	๑๗	๒๒	๒๐๓
รร.อนุบาลหนองมะโมง	-	๕	๑๐	๒๓	๑๐	๑๗	๘	๙	๓	-	-	-	๘๕
รวม	-	๔๐	๓๗	๖๓	๕๕	๖๕	๔๗	๕๔	๔๓	๓๕	๓๗	๕๐	๕๒๖
ศพด.อนุบาลวัดวังน้ำขาว	๕๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศพด.อนุบาลหนองมะโมง	๒๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗๕	๔๐	๓๗	๖๓	๕๕	๖๕	๔๗	๕๔	๔๓	๓๕	๓๗	๕๐	๕๒๖

ที่มา : งานการศึกษา ข้อมูลนักเรียน ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒

๔.๒ สาธารณสุข

- ๑) สถานีนอนามัย จำนวน ๒ แห่ง
- สถานีนอนามัยตำบลวังตะเคียน รับผิดชอบหมู่บ้านที่ ๑,๒,๓,๕,๖,๑๐
 - สถานีนอนามัยบ้านวังตะเคียน รับผิดชอบหมู่บ้านที่ ๔,๗,๘,๙,๑๑,๑๒,๑๓
- ๒) ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๑๓ แห่ง
- ๓) ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน - แห่ง
- ๔) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๔๕ คน
- ๕) อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ จำนวน ๗๐ คน
- ๖) ข้อมูลผู้สูงอายุ

หมู่ที่	จำนวนคน	ประเภทผู้สูงอายุ (จำนวน)		
		ติดสังคม(คน)	ติดบ้าน(คน)	ติดเตียง(คน)
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	๗๗	๗๖	-	๑
หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	๑๓๘	๑๓๕	๒	๑
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	๒๔๘	๒๔๑	๖	๒
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	๑๐๔	๑๐๐	๒	๒
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย	๑๑๔	๑๑๓	-	๑
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	๘๓	๘๐	๓	-
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	๑๐๕	๑๐๔	-	๑
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	๕๑	๔๙	๒	-
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	๕๓	๕๑	-	๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	๙๒	๙๐	๑	๑
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	๖๒	๖๒	-	-
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	๕๓	๕๒	๑	-
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	๙๕	๙๕	-	-
รวม	๑,๒๗๕	๑,๒๔๘	๑๗	๑๑

๓) ข้อมูลการจัดเก็บอันดับโรคในเขตตำบลวังตะเคียน ๕ ลำดับแรก

ลำดับที่	ชื่อโรค	
	รพ.สต.วังตะเคียน	รพ.สต.บ้านวังตะเคียน
๑	โรคระบบไหลเวียนเลือด	โรคความดันโลหิตสูง
๒	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอริซึม	โรคในช่องปาก
๓	โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก	โรคเบาหวาน
๔	โรคระบบกล้ามเนื้อ (ปวดกล้ามเนื้อ ข้อ เข่า)	โรคระบบทางเดินหายใจ
๕	ผลจากสาเหตุต่างๆ	โรคปวดกล้ามเนื้อ

ที่มา : ข้อมูลจาก รพ.สต.วังตะเคียน และ รพ.สต.บ้านวังตะเคียน (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒)

๘) ข้อมูลผู้ป่วยอัมพฤกษ์/อัมพาต ที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

หมู่ที่	จำนวน (คน)
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	๓
หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	๖
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	๗
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	๒
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย	๑
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	๔
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	๓
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	๔
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	๓
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	-
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	-
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	๒
รวม	๓๗

๙) ข้อมูลผู้พิการ

หมู่ที่	ประเภทคนพิการ					รวม
	พิการทางการเคลื่อนไหวทางกาย (คน)	พิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ (คน)	พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม (คน)	พิการทางการมองเห็นจากสายตา (คน)	พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (คน)	
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	๑๑	๑	๓	๑	๔	๒๐
หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	๑๔	๑	๑	๒	๓	๒๑
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	๓๘	๑	๒	๒	๕	๔๘
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	๒๔	-	๒	๑	๔	๓๑
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย	๘	๒	๔	๒	-	๑๖
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	๑๙	๑	-	๓	๒	๒๕
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	๙	๑	๒	-	๑	๑๓
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	๑๖	๑	-	๑	๒	๒๐
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	๘	๑	๑	๒	๑	๑๓
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	๑๒	๒	๔	๒	๑	๒๑
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	๔	๒	๑	-	๓	๑๐
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	๓	๒	๒	-	-	๗
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	๗	๑	๑	๑	๗	๑๗
รวม	๑๗๓	๑๖	๒๓	๑๗	๓๓	๒๖๒

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ส่วนใหญ่ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทางเทศบาลตำบลวังตะเคียนได้รับงบประมาณสนับสนุนในการติดตั้งกล้องวงจร CCTV ในเส้นทางหลัก ซึ่งสามารถช่วยในการติดตามเบาะแสผู้กระทำความผิดให้กับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้วิธีหนึ่ง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในตำบลวังตะเคียน พบว่า มีกลุ่มผู้เสพ และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน ส่วนราชการในพื้นที่ ที่ร่วมกันสอดส่องดูแล ตรวจจับ ประชาสัมพันธ์ แจ้งเบาะแส และการฝึกอบรมให้ความรู้

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ประสานโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ประสานโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่พึง
๖. ประสานโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ด้อยโอกาส

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑) ถนนลาดยาง

- ถนนลาดยางสายที่ ๑ สายเขาหิน – หนองเติน ผ่านหมู่ที่ ๑, ๕, ๗, ๑๓
- ถนนลาดยางสายที่ ๒ สายวัดสิงห์ – เขาตะพาน ผ่านหมู่ที่ ๒, ๓, ๔, ๘, ๑๒, ๑๓
- ถนนลาดยางสายที่ ๓ สายวังตะเคียน – หนองไผ่ล้อม ผ่านหมู่ที่ ๔, ๖, ๙, ๑๑
- ถนนลาดยางสายที่ ๔ สายสะพานหิน – ภิรมย์สุข ผ่านหมู่ที่ ๙
- ถนนลาดยางสายที่ ๕ สายทุ่งจำรอง – จีวงาม ผ่านหมู่ที่ ๗
- ถนนลาดยางสายที่ ๖ สายวังน้ำขาว – ร่มโพธิ์ ผ่านหมู่ที่ ๓, ๑๑

๒) ถนนคอนกรีต

- ถนนคอนกรีตสายที่ ๑ สายทุ่งวัวแดง – ท่าข้าม ผ่านหมู่ที่ ๑
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๒ สายรอบหมู่บ้านวังหัวเรือ ผ่านหมู่ที่ ๒
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๓ สายสระ ๑๐๐ ไร่
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๔ สายข้างวัดวังน้ำขาว
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๕ สายในหมู่บ้านวังน้ำขาว
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๖ สายวังตะเคียน – ฝ่ายหินเรียง
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๗ สายบึงกระเบา – บ้านบึง
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๘ สายคลองห้วยคต
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๙ สายทุ่งจำรอง – จีวงาม
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๑๐ สายภิรมย์สุข – เขาขาด

- ถนนคอนกรีตสายที่ ๑๑ สายรอบหมู่บ้านหนองยาง
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๑๒ สายโคกสว่าง – สำนักแต่
- ถนนคอนกรีตสายที่ ๑๓ สายหนองรังนก

๓) ถนนลูกรัง/ดิน

- ถนนลูกรังสายที่ ๑ สายทุ่งวัวแดง – ท่าข้าม ผ่านหมู่ที่ ๑
- ถนนลูกรังสายที่ ๒ สายวังหัวเรือ – ดอนเขารักษ์ ผ่านหมู่ที่ ๒
- ถนนลูกรังสายที่ ๓ สายวังน้ำขาว – ทุ่งจำรอง ผ่านหมู่ที่ ๓, ๗
- ถนนลูกรังสายที่ ๔ สายวังน้ำขาว – หนองยาง ผ่านหมู่ที่ ๓, ๑๐
- ถนนลูกรังสายที่ ๕ สายวังน้ำขาว – หนองหวาย ผ่านหมู่ที่ ๓, ๕
- ถนนลูกรังสายที่ ๖ สายบุงกระเบา – บ้านบุง ผ่านหมู่ที่ ๕, ๗
- ถนนลูกรังสายที่ ๗ สายดงสวนตาล – ร่องมะไฟ ผ่านหมู่ที่ ๗
- ถนนลูกรังสายที่ ๘ สายโคกสว่าง – สำนักแต่ ผ่านหมู่ที่ ๘, ๑๒
- ถนนลูกรังสายที่ ๙ สายร่มโพธิ์ – โคกสว่าง ผ่านหมู่ที่ ๑๑, ๑๒
- ถนนลูกรังสายที่ ๑๐ สายหนองเดิน – เตนโก ผ่านหมู่ที่ ๑๓
- ถนนลูกรังสายที่ ๑๑ สายโคกสว่าง – ภิรมย์สุข ผ่านหมู่ที่ ๙, ๑๒

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้าน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

๑) ประปาหมู่บ้าน

- หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง จำนวน ๒ แห่ง
- หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน จำนวน ๑ แห่ง
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย จำนวน ๒ แห่ง
- หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง จำนวน ๓ แห่ง
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง จำนวน ๑ แห่ง
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์ จำนวน ๓ แห่ง
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง จำนวน ๑ แห่ง
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก จำนวน ๒ แห่ง

๒) ประปาเทศบาล

- หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ จำนวน ๓ แห่ง
- หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว จำนวน ๔ แห่ง
- หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก จำนวน ๑ แห่ง
- หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข จำนวน ๓ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	อยู่ห่างจาก เทศบาล/ อบต.(กม.)	การให้บริการประเภทเสียง(Voice Service)			มีไฟฟ้า	
		มีโทรศัพท์ สาธารณะ(ตู้)	สัญญาณ โทรศัพท์มือถือ			
			มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ทุ่งวัวแดง	11.84	0	☐	☒	☒	☐
วังหัวเรือ	2.98	1	☒	☐	☒	☐
วังน้ำขาว	0.50	5	☒	☐	☒	☐
วังตะเคียน	4.37	0	☒	☐	☒	☐
หนองหวาย	9.29	0	☐	☒	☒	☐
บ่อลึก	7.28	0	☐	☒	☒	☐
ใหม่หินเรียง	6.82	0	☐	☒	☒	☐
ดงสวนหลวง	7.33	1	☐	☒	☒	☐
ภิรมย์สุข	9.84	0	☐	☒	☒	☐
หนองยาง	3.36	2	☐	☒	☒	☐
ร่มโพธิ์	4.52	1	☐	☒	☒	☐
โคกสว่าง	9.02	1	☐	☒	☒	☐
หนองรังนก	3.26	1	☐	☒	☒	☐

ที่มา : ข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/แบบสำรวจ กสทช.

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

- รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	๑๙๔,๑๐๑.๔๑	บาท
- รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)	๖๙,๓๒๔.๕๙	บาท
- รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	๑๒๒,๕๑๗.๘๑	บาท
- รายจ่ายบุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)	๔๐,๑๘๖.๔๗	บาท

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน จากพัฒนาชุมชนอำเภอหนองมะโมง อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๓ ของครัวเรือนทั้งหมด โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย ๑๕.๖๐ ไร่ต่อครัวเรือนและมีแรงงานภาคเกษตรเฉลี่ย ๓ คนต่อครัวเรือน อาชีพรองลงมาเป็นการค้าขาย รับจ้าง รับราชการและอื่นๆ การถือครองที่ดิน ส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและบางส่วนเช่าที่ดินทำกินเพิ่ม

กรรมสิทธิ์การถือครองที่ดิน

- เป็นของตนเอง	๘๒๑	ครัวเรือน
- เป็นของตนเองและเช่าบางส่วน	๕๙๐	ครัวเรือน
- เช่าทั้งหมด	๒๐๔	ครัวเรือน

รายได้และหนี้สินของครัวเรือน

รายได้เฉลี่ย (บาท/ปี)				
ในภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	รวม	รายได้ต่ำสุด	รายได้สูงสุด
๑๕๒,๙๓๐.๐๓	๔๓,๗๗๕.๘๘	๑๙๖,๗๐๕.๙๑	๑๓,๒๐๐	๑,๖๕๐,๐๐๐
หนี้สินเฉลี่ย (บาท/ปี)				
ในภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	รวม	หนี้สินต่ำสุด	หนี้สินสูงสุด
๒๓๕,๗๐๑.๒๖	๔๗,๗๗๕.๐๘	๒๘๓,๔๗๖.๓๔	๒,๐๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐

ที่มา : แผนพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔/สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยนาท

๖.๒ การประมง

การเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก ปลาสวาย

ที่มา : แผนพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔/สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยนาท

๖.๓ การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม ดังนี้

โคเนื้อ	จำนวน	๑๙๐	ตัว
กระบือ	จำนวน	๒๕๖	ตัว
ไก่ไข่	จำนวน	๑,๑๓๕	ตัว
เป็ดไข่	จำนวน	๗๙๗	ตัว
สุกร	จำนวน	๓๐๖	ตัว

ที่มา : แผนพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔/สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยนาท

๖.๔ การบริการ

- ตู้ ATM	จำนวน	๑	เครื่อง
- รีสอร์ท	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านอาหาร	จำนวน	๑๗	แห่ง
- ร้านขายของชำ	จำนวน	๕๔	แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	จำนวน	๙	แห่ง
- ร้านขายน้ำมัน	จำนวน	๒๘	แห่ง
- ร้านขายยา	จำนวน	-	แห่ง
- ร้านเกมส์/คอมพิวเตอร์	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านมินิมาร์ท	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- อนุสรณ์สถาน ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์/ จุดโตดรวม ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์

๖.๖ อุตสาหกรรม

- บริษัทยูเนี่ยนเคมีคอล จำกัด หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ
- โรงงานไฟแช็ค หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- สถาบันการเงินบ้านวังหัวเรือ	จำนวน	๑	แห่ง
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	จำนวน	๑๓	แห่ง
- กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน	๑๓	แห่ง
- กองทุนแม่ของแผ่นดิน	จำนวน	๑๓	แห่ง
- กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	จำนวน	๑๓	แห่ง
- กลุ่มไม้กวาดบ้านทุ่งวัวแดง หมู่ที่ ๑			
- กลุ่มข้าวปลอดภัยหมู่ที่ ๒, ๑๐			
- กลุ่มจักสานผักตบชวาหมู่ที่ ๑๐			
- กลุ่มสตรีบ้านหนองเดินหมู่ที่ ๑๓			

๖.๘ แรงงาน

การใช้แรงงานในตำบลพบว่ามีประชากรอยู่ในวัยแรงงาน จำนวน ๒,๘๕๘ คน เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ๒,๗๘๓ คน เฉลี่ย ๒.๕ คน/ครัวเรือน และลักษณะการใช้แรงงานในภาคเกษตรส่วนใหญ่จะประกอบกิจการในไร่ของตนเองตามฤดูกาล และใช้เวลาว่างในไร่นาไปรับจ้างเพื่อนบ้านทั้งในและนอกหมู่บ้าน

ที่มา : แผนพัฒนาการเกษตรตำบลวังตะเคียน

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่การเกษตร	พื้นที่อยู่อาศัย	พื้นที่สาธารณะ	พื้นที่อื่นๆ
๑	บ้านทุ่งวัวแดง	๓,๖๗๑	๒,๙๙๕	๔๘๓	๑๗๒	๒๑
๒	บ้านวังหัวเรือ	๓,๒๙๘	๒,๗๕๖	๒๗๔	๒๑๒	๕๖
๓	บ้านวังน้ำขาว	๑๒,๓๗๓	๘,๒๙๙	๑,๑๔๙	๒,๕๑๑	๔๑๔
๔	บ้านวังตะเคียน	๒,๙๘๒	๒,๓๓๗	๓๒๕	๒๖๓	๕๗
๕	บ้านหนองหวาย	๔,๒๙๕	๓,๖๙๕	๓๑๙	๒๓๙	๔๒
๖	บ้านบ่อลึก	๕,๓๙๘	๔,๒๒๐	๖๒๔	๒๗๑	๒๘๓
๗	บ้านใหม่หินเรียง	๕,๕๙๒	๔,๓๒๒	๗๑๖	๒๑๕	๓๓๙
๘	บ้านดงสวนหลวง	๒,๓๕๖	๑,๗๐๓	๒๐๕	๔๐๐	๔๘
๙	บ้านภิรมย์สุข	๖,๘๗๐	๕,๙๑๙	๔๗๘	๒๕๗	๒๑๖
๑๐	บ้านหนองยาง	๕,๑๘๕	๔,๓๐๖	๔๓๗	๓๖๗	๗๕
๑๑	บ้านร่มโพธิ์	๓,๗๕๒	๒,๖๙๐	๓๔๒	๖๐๐	๑๒๐
๑๒	บ้านโคกสว่าง	๓,๙๙๑	๓,๓๕๓	๑๘๙	๔๑๒	๓๗
๑๓	บ้านหนองรังนก	๓,๔๒๐	๒,๕๘๘	๓๑๕	๔๐๒	๑๑๕
รวม		๖๓,๑๘๓	๔๙,๑๘๖	๕,๘๕๖	๖,๓๒๑	๑,๘๒๓

ที่มา : แผนพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔/สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยนาท

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่/ชื่อบ้าน	ข้อมูลด้านการเกษตร
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๑๓๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓,๐๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๒๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๒ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๑๑๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒,๔๖๘ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๘๗ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๑๓๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๔,๘๖๖ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๗๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๗ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๐๐ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐๐ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๑๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒,๒๒๓ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๖๕๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำสวนมะพร้าว น้ำหอม จำนวน ๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๕ ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๗ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๙๗ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๓๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๖๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๔ ครัวเรือน ทั้งหมด ๕๒ ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๔ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๔ ไร่
	- ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่
	- ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่
	- ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๑๔๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒,๕๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๗๕ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๓๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๖๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๕๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๘๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๖๘ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒,๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๕๕๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๑๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๕๗๕ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๑๖ ครัวเรือน ทั้งหมด ๔๑๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๓๕๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๖๙๖ บาท/ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๔๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๘๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๔๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๑๒ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๕๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๖ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๗๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๖๗ ครัวเรือน ทั้งหมด ๕๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

	- ทำไร่อ้อย ๒๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๖,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๘๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ถั่วเขียว ๑๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๗๕ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๗๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๗๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๙๐๐ บาท/ไร่
	- ทำสวนส้ม ๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๘๐ ไร่
	- ทำสวนปาล์ม ๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๔๐ ไร่
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข (ต่อ)	- ทำสวนยาง ๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๘๙ ครัวเรือน ทั้งหมด ๕,๐๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๕ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ถั่วเขียว ๔ ครัวเรือน ทั้งหมด ๖๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๑,๒๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑,๕๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๘๖ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒,๗๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๗๕๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๒๕๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๑๑ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่มันสำปะหลัง ๖ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๗๖ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๐๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๘๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๘ ครัวเรือน ทั้งหมด ๒๕๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๕๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา จำนวน ๔๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑,๖๓๒ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ๓๐ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑,๖๗๓ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่ข้าวโพด ๒ ครัวเรือน ทั้งหมด ๓๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่นอกเขตชลประทาน
	- ทำนา ๑๕๓ ครัวเรือน ทั้งหมด ๑,๗๘๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๘๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ - ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	- ทำไร่อ้อย ทั้งหมด ๕๙๐ ไร่ - ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ - ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๕๐๐ บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หมู่ที่/ชื่อบ้าน	แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำที่ใช้ในการเกษตร	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)	การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร/ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๔๐ ร้อยละ ๒๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - สระ	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๒๐
หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๒๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๗๐
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง - หนองน้ำ/บึง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๒๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - อ่างเก็บน้ำ - ฝาย - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๔๐ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๔๐ ร้อยละ ๔๐
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๖๕
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๙๐ ร้อยละ ๖๐
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหอย	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๔๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๑๐

หมู่ที่/ชื่อบ้าน	แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำที่ใช้ในการเกษตร	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)	การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร/ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ	-	-	-
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๙๐ ร้อยละ ๘๐
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วันฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตรเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง -หนองน้ำ/บึง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๓๐ ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๒๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ -
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๑๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๑๐
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ - ร้อยละ -
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - สระ	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๓๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - คลอง	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๔๕
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๕ ร้อยละ ๖๐

หมู่ที่/ชื่อบ้าน	แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำที่ใช้ในการเกษตร	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร/ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - คลอง - ห้วย/ลำธาร - หนองน้ำ/บึง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๗๐ ร้อยละ ๖๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ - คลองชลประทาน	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๗๐
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วัน ฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - คลอง - หนองน้ำ/บึง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ - ร้อยละ -
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - สระ	ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ -
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	๑.ปริมาณน้ำฝน	ไม่เพียงพอ	๙๘๕.๘ มิลลิเมตร จำนวนฝนตก ๙๗ วันฝนตกปริมาณสูงสุด ๙๕.๔ มิลลิเมตรเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘	-
	๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ - ห้วย/ลำธาร - คลอง	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๖๐
	๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย - สระ	ไม่เพียงพอ ไม่เพียงพอ	-	ไม่ทั่วถึง ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๗๐

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

หมู่ที่/ชื่อบ้าน	ครัวเรือนในหมู่บ้านมีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ (ร้อยละของทั้งหมู่บ้าน)
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านวังหัวเรือ	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านวังน้ำขาว	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านวังตะเคียน	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองหวาย	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อลึก	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่หินเรียง	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๘ บ้านดงสวนหลวง	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๙ บ้านภิรมย์สุข	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๗ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์	เพียงพอ
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโคกสว่าง	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๕ ของทั้งหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก	ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของทั้งหมู่บ้าน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนนับถือศาสนาพุทธทุกครอบครัว โดยมีวัดจำนวน ๖ แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง ซึ่งวัดเป็นศูนย์รวมและเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวของชุมชน ชุมชนส่วนใหญ่ทุกหมู่บ้านในตำบลวังตะเคียนจัดว่าเป็นสังคมค่อนข้างเข้มแข็ง มีความสามัคคี ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกัน

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีสงกรานต์และรดน้ำขอพรผู้สูงอายุ
- ประเพณีตักบาตรเทโว
- งานประจำปีครบรอบวันมรณภาพหลวงพ่ोजำปา วัดวังน้ำขาววันที่ ๑๙-๒๐ มกราคมของทุกปี
- งานประจำปีครบรอบวันมรณภาพหลวงพ่อสอง เขมวังโส วัดบ่อลึก
- งานพิธีสำคัญทางศาสนาอื่นๆ เช่น ประเพณีวันเข้าพรรษา การทอดกฐิน, การทอดผ้าป่า, วันสารทเดือนสิบ เป็นต้น

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาทอผ้าพื้นเมืองบ้านวังน้ำขาว

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ไม้กวาดดอกหญ้า หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งวัวแดง
- ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองยาง
- น้ำผึ้งธรรมชาติ หมู่ที่ ๕
- พริกแกงเผ็ด, ไข่เค็มสมุนไพร, มะพร้าวแก้ว, ท้องม่วน หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรังนก
- ข้าวปลอดสาร หมู่ที่ ๒,๑๐

๙. ทรพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

- ลำห้วยขุนแก้ว หมู่ที่ ๑,๔,๕,๗,๘,๑๒
- ลำห้วยวังตุม หมู่ที่ ๓,๔,๘,๑๓

๙.๒ ป่าไม้

- ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔
เขาพนมเกิน หมู่ที่ ๓,๖,๑๑ รวมเนื้อที่ ๑,๓๑๘-๐-๐ไร่
- ป่าสงวนแห่งชาติ ประกาศตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๘ (พ.ศ.๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พ.ศ.๒๔๘๑ ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลม และป่าเขาหลัก หมู่ที่ ๙ ได้รับการต่ออายุโครงการป่าชุมชนภิรมย์สุข และได้รับอนุมัติจากกรมการป่าไม้ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๓ จำนวน ๒ แปลง รวมเนื้อที่ ๗๐๗-๒-๔๗ ไร่

๙.๓ ภูเขา

- เขาช่องลมและป่าเขาหลัก หมู่ที่ ๙
- เขาพนมเกิน หมู่ที่ ๓,๖,๑๑

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรดิน ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นดินร่วมปนทราย ประชากรในพื้นที่จึงปลูกข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และพืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

ทรัพยากรน้ำ

- แหล่งน้ำในการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอทุกครัวเรือนในช่วงประสบปัญหาภัยแล้ง (ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม) ทางเทศบาลฯ ต้องดำเนินการจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ในทุกปี

- แหล่งน้ำในการทำเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ใช้น้ำจากคลองส่งน้ำทำการเกษตร และเจาะบ่อน้ำบาดาล ปัญหาที่พบในพื้นที่คือ แหล่งน้ำในการทำเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากประสบปัญหา ภัยแล้ง (ช่วงเดือน มีนาคม-พฤษภาคม) และอีกปัญหาหนึ่งคือ น้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร (ช่วงฤดูน้ำหลาก เดือน กันยายน-ตุลาคม)

ทรัพยากรป่าไม้ ในพื้นที่ป่าชุมชน มีความสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ จึงเป็นอาหารให้กับคนในพื้นที่และแหล่งใกล้เคียง ได้มาหาหน่อไม้ ผักป่า นำไปประกอบอาหารและสามารถขายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

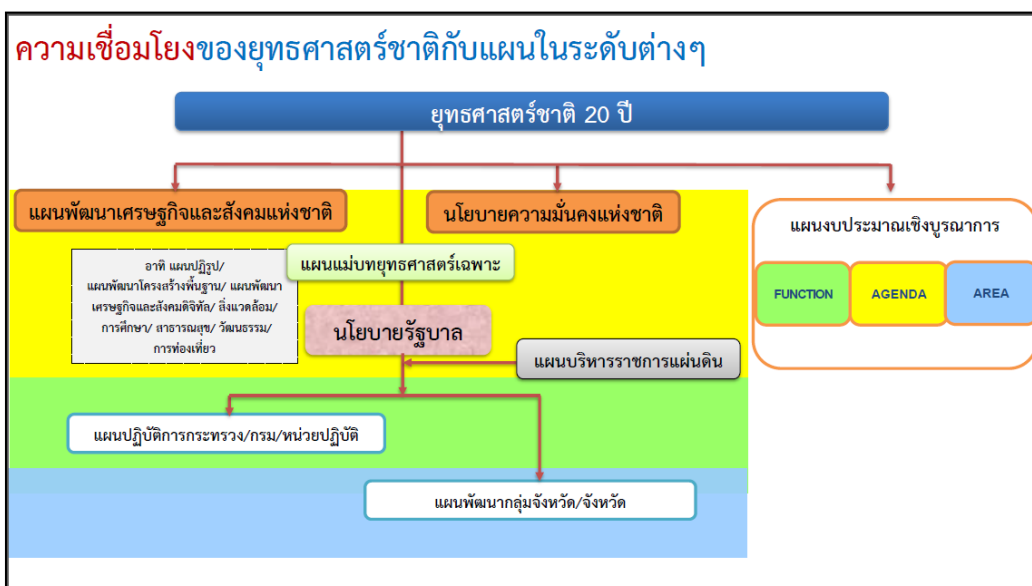
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ระหว่างศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีโดยมีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบกับในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้ว ดังมีสาระแนบทายนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ (ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน : ผู้รับสนองพระราชโองการ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี) ซึ่งมีรายละเอียดบางส่วน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



๑) ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒) สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล



ข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็บ่งบวยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็น



อัจฉริยะจะกระทำการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น กัดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ



ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภค และประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมือง และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี

สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาคาใจความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็น



ต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว



สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร





๒.๒ วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้อาจสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้อุตสาหกรรมและบริการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ใน



ทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือ เครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม



๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ



แผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๑-๒๕๖๕) เทศบาลตำบลวังตะเคียน

การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราษอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคมน เครือข่ายเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

๑. การต่อยอดอดีต โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย



๒. ปรับปัจจุบัน เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓. สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยที่มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเป็นพลเมืองดีของชาติ

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดท่ายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการ



ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ยกร่างแนวคิดยุทธศาสตร์และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบให้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคอนกทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้น ในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความรู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการ สุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา



วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้ เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ(๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทย ปี ๒๕๗๗



๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๔) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาสถานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกและ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและ



เป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทย ภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย



ภาพ : โมเดลประเทศไทย ๔.๐

เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ในอดีตที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ยุคแรก .

ประเทศไทย ๑.๐ เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู กา ไก่ เป็นต้น

ประเทศไทย ๒.๐ เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขาย รองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เป็นต้น

ประเทศไทย ๓.๐ เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น

ประเทศไทย ๔.๐ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิง นวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น โดยเน้นการพัฒนา ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม



๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

การพัฒนาประเทศไทยได้โมเดล ประเทศไทย ๔.๐ ใช้แนวทางสานพลังประชารัฐ เป็นตัวขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังขับเคลื่อน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

เป้าหมายการพัฒนา

“ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒

๑. การพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดและระบบ Logistics สินค้าเกษตรมาตรฐาน
๒. การเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และวิถีชีวิตชุมชน
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ น้ำ สัตว์น้ำ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๔. การพัฒนาคุณภาพคนและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาสังคม เศรษฐกิจก้าวหน้า
รักษาสีเขียวและน้ำ พร้อมบริหารตามนโยบาย”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ส่งเสริมการศึกษา หมายถึง การสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความรู้และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน สนับสนุนและร่วมอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น งานมหรหรรพ์หุ่นฟางนก งานส้มโอชัยนาท งานแข่งเรือยาวประเพณีจังหวัดชัยนาท งานพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณขุนสรรค์ งานประเพณีสงกรานต์ ฯลฯ เพื่อสืบทอดให้คนรุ่นต่อไป ได้ประพฤติปฏิบัติตามกัน

พัฒนาสังคม หมายถึง การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และอาชญากรรม ส่งเสริมอาชีพ ให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก เพื่อให้มีรายได้ที่มั่นคงไม่เป็นภาระแก่สังคม การส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี โดยใช้หลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการสร้างเสริมสุขภาพ

เศรษฐกิจก้าวหน้า หมายถึง การพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวก ปลอดภัย การแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง โดยสนับสนุนการขุดลอกคู คลอง หนอง บึง และรวมถึงการก่อสร้างแหล่งน้ำใหม่ เพื่อสงวนและกักเก็บน้ำ การส่งเสริมสินค้าชุมชนให้เพิ่มมูลค่า และช่องทางในการจำหน่ายทั้งในประเทศและ



ต่างประเทศ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญให้มีความหลากหลาย และคุ้มค่า เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติให้เพิ่มขึ้น

รักษาสีงแวดล้อม หมายถึง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม การลดปัญหาสิ่งแวดลอมที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ในเรื่องของมลพิษ เรื่องของขยะ และของเสียอันตราย โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ในการป้องกันดูแล บำบัด ฟื้นฟู ทดแทน และเฝ้าระวัง

บริหารตามนโยบาย หมายถึง การส่งเสริมการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล การสร้างจิตสำนึกที่ดีให้เด็ก เยาวชน ประชาชน ให้มีคุณธรรม และเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ในชุมชน และส่งเสริม ให้ความร่วมมือตามนโยบายรัฐบาลเพื่อสร้างสรรค์ท้องถิ่น และประเทศให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบ นอกกระบบตามอัธยาศัย
- ๑.๒ สนับสนุนการเรียนรู้ และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ
- ๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนพิธีทางศาสนา รัฐพิธี ประเพณีท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๒. การพัฒนาด้านสังคม

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านอาชญากรรม อุบัติเหตุ และยาเสพติด
- ๒.๒ ส่งเสริมการควบคุม การป้องกันโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ
- ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก
- ๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด ตลอดจนการก่อสร้างต่างๆ เพื่อพัฒนาสนามกีฬา
- ๒.๕ สนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๓. ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๓.๑ ส่งเสริมให้มีระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- ๓.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและการเกษตรกรรม
- ๓.๓ สนับสนุนการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้คุณภาพและเพิ่มช่องทางการตลาด
- ๓.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

๔. การพัฒนาสิ่งแวดลอมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

- ๔.๑ สนับสนุนและการป้องกันอุทกภัย และการกัดเซาะตลิ่งพังทลาย
- ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดลอม
- ๔.๓ สนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร

๕. ด้านการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

- ๕.๑ การพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน



๕.๒ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๕.๓ สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาท้องถิ่น

๕.๔ พัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

กินอิ่ม นอนอุ่น หุ่นดี สามัคคี มีวัฒนธรรม

ค่านิยมร่วมของคนตำบลวังตะเคียน

กินอิ่ม	➡	พอกิน พอใช้ ไม่มีหนี้สิน
นอนอุ่น	➡	ชีวิตทรัพย์สิน ปลอดภัย
หุ่นดี	➡	ออกกำลังกาย ลดใช้สารพิษ ชีวิตมีความสุข
สามัคคี	➡	ร่วมมือ มีน้ำใจ ห่วงใยส่วนรวม
มีวัฒนธรรม	➡	วิถีไทย แก้ไขปัญหาของชุมชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล ๖ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๑.๑ เสริมสร้างสถาบันครอบครัว และชุมชนให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง
- ๑.๒ สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันยาเสพติด อุบัติเหตุ และบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ให้กับกลุ่มอาชีพและกลุ่มองค์กรต่างๆ
- ๒.๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

๓. ด้านการเมืองการบริหาร

- ๓.๑ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคลากรและหน่วยงาน
- ๓.๒ การส่งเสริมประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน

๔. ด้านสาธารณสุขและกีฬา

- ๔.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขและการป้องกันโรค
- ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด ตลอดจนก่อสร้างลานกีฬา และอุปกรณ์กีฬา

๕. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๕.๑ ส่งเสริมให้มีระบบคมนาคมที่ได้มาตรฐาน



๕.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรกรรม

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ การสนับสนุนการป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เด็ก เยาวชนและประชาชน ได้รับการศึกษาอย่างเข้าถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพอนามัยที่ดี อนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. ประชาชนมีอาชีพ สร้างรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๓. บุคลากรได้รับการส่งเสริมพัฒนาความรู้ และทักษะการปฏิบัติงาน และปรับปรุงกระบวนการทำงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน บริหารองค์กรตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. ประชาชนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอ
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมรณรงค์ สร้างจิตสำนึก ตระหนักถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. จำนวนครัวเรือนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำทางการเกษตรใช้อย่างเพียงพอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐
๖. การบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง ร้อยละ ๗๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสังคมให้มีความเข้มแข็ง
๒. เพื่อพัฒนาอาชีพ/ผลิตภัณฑ์ เพิ่มรายได้และส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน และการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร
๔. เพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง
๕. เพื่อให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๖. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์

๒.๖ กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างสถาบันครอบครัว และชุมชนให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง
๒. สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันยาเสพติด อุบัติเหตุ และบรรเทาสาธารณภัย
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบและนอกระบบ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง



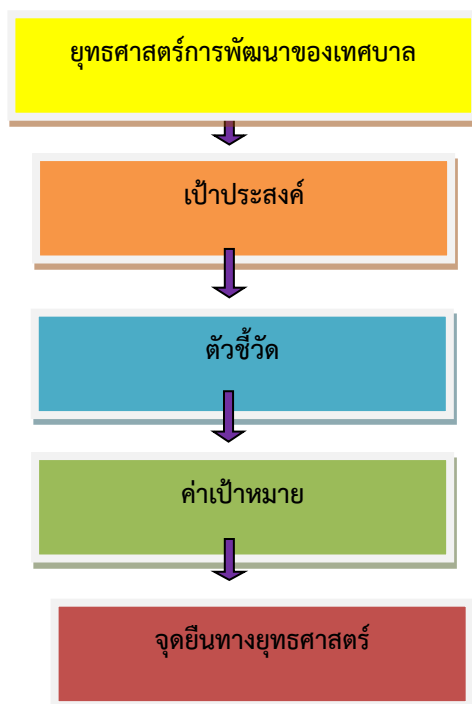
๖. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ให้กับกลุ่มอาชีพและกลุ่มองค์กรต่างๆ
๗. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคลากรและหน่วยงาน
๙. การส่งเสริมประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขและการป้องกันโรค
๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด ตลอดจนการก่อสร้างลานกีฬา และอุปกรณ์กีฬา
๑๒. ส่งเสริมให้มีระบบสาธารณสุขการและสาธารณสุขโรค ให้ได้มาตรฐาน
๑๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
๑๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. การสนับสนุนการป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชน ได้รับการศึกษาอย่างเข้าถึง มีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน มีสุขภาพอนามัยที่ดี อนุรักษ์พันธุ์พืช ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพ สร้างรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๓. เพื่อให้บุคลากรได้รับการส่งเสริมพัฒนาความรู้ และทักษะการปฏิบัติงาน และปรับปรุง กระบวนการทำงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน บริหารองค์กรตามหลักบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. เพื่อให้ประชาชนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณสุขและสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอ
๕. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรณรงค์ สร้างจิตสำนึก ตระหนักถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้



ภาพ : ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์



๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจากการประชุมประชาคมระดับตำบล เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ณ วัดหนองเต็น อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท เพื่อทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงการกำหนดแนวทางการพัฒนาในระดับตำบล ที่มีตัวแทนจากภาคส่วนในหลายๆภาคส่วนด้วยกัน ตามประกาศสัดส่วนหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๖๐๐ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้ทบทวนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังตะเคียน เพื่อกำหนดจุดยืนในการพัฒนาตำบลวังตะเคียนพร้อมนี้ที่ประชุมมีมติเห็นชอบวิสัยทัศน์เดิม ปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาและปรับแนวทางการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน เพื่อเป็นจุดยืนและแนวทางการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ต่อไป

ทั้งนี้ ที่มาของการกำหนดวิสัยทัศน์ของตำบลวังตะเคียน ได้มาจากการจัดทำสมัชชาสุขภาพ ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ การจัดกิจกรรมมีการจัดด้วยกัน ๒ ครั้ง โดยมีการค้นหา/ความคาดหวังในอนาคตของตำบลวังตะเคียนจะเป็นเช่นไร โดยการแจกบัตรคำ และนำบัตรคำที่ได้จากทุกคนที่ระดมความคิดในการพัฒนาตำบลวังตะเคียนในอนาคต มาแยกประเด็นแต่ละเรื่อง เพื่อหาหัวข้อประเด็นและคำนิยาม ดังนี้

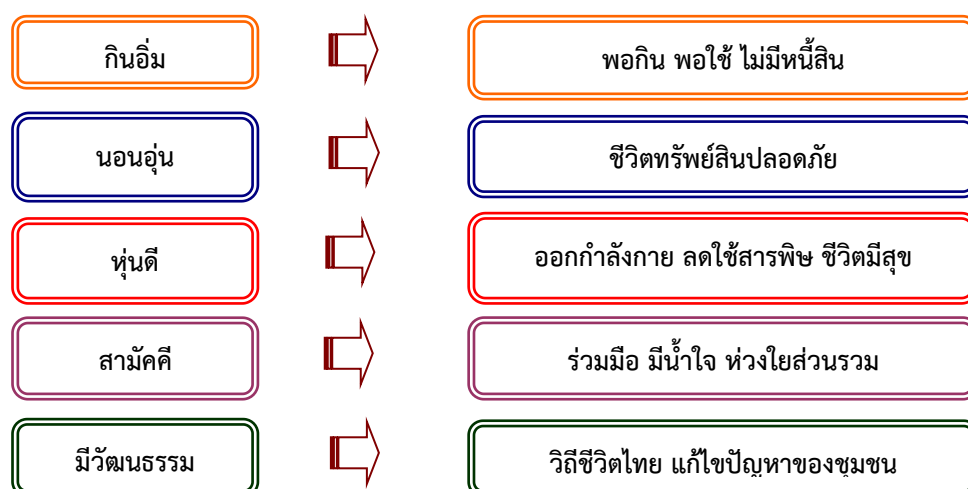


กินอิ่ม	นอนอุ่น	หุ่นดี	สามัคคี	มีน้ำใช้
 - มีเงิน มีงานทำ - อยู่อย่างมีความสุข - มีกินมีใช้ ไม่มีหนี้สิน - รู้จักใช้ รู้จักกิน พอเพียง - กินดี อยู่ดี ไม่มีหนี้สิน - ไม่มีหนี้สิน มีถนนหนทางที่สะดวกสบาย - ไม่มีหนี้สิน มีเงินใช้ - มีชีวิตมั่นคง หมดหนี้ - มีสุขภาพแข็งแรง มีรายได้ที่พอเลี้ยงครอบครัว - พึ่งพาตนเองได้ - มีรายได้มั่นคงในอาชีพหลัก และมีรายได้ตลอดปีในอาชีพเสริม - มีที่อยู่อาศัยที่ดี - มีงานทำทุกคน - มีงานทำ มีเงินเก็บ - มีงานทำ หมดหนี้สิน - ให้รู้จักพึ่งพาตนเอง และใช้ภูมิปัญญาพัฒนา ต.วังตะเคียน - มีอาชีพที่ดีสร้างครอบครัวได้เป็นอย่างดี - อยู่อย่างมีความสุข ไม่มีหนี้สิน - มีเงินใช้ ร่ำรวย - พอกิน พอใช้ ไม่มีหนี้สิน - พัฒนาอาชีพของชาวบ้านให้ดีขึ้น	 - อยากให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - มีอนาคตที่แจ่มใส - มีที่อยู่อาศัยที่ดี - ไม่มีปัญหาเสพติด	 - อยากให้สุขภาพแข็งแรง ปลอดภัย - มีสุขภาพจิตที่ดี - ลดการใช้สารเคมีในการทำเกษตร - มีสุขภาพดี - อยากให้ชาวบ้านมีสุขภาพดีปราศจากโรคภัย - รู้จักสร้างสุขภาพของตนเอง - มีสุขภาพแข็งแรง - สุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคภัย	 - อยากให้ทุกคนสามัคคีกัน เห็นอกเห็นใจกัน - มีความสามัคคีกันในหมู่บ้าน - อยากให้ทุกจิตหมดไป - สร้างความสามัคคีในตำบล - รักและสามัคคีกัน - ร่วมมือ ร่วมใจ รู้จักแบ่งปัน - ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - อยากให้คนวังตะเคียนเป็นคนดี รักและสามัคคีกัน - มีความสามัคคีและความร่วมมือกันอย่างจริงจัง - รู้รักสามัคคี เป็นหนึ่งเดียวกัน - ไม่เห็นแก่ตัว เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน - ให้อยู่แบบพี่แบบน้องช่วยเหลือกัน - รัก สามัคคี ร่วมมือ ร่วมใจ รู้จักแบ่งปัน - มีจิตใจเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน - ไม่เห็นแก่ตัว และไม่เห็นแก่ได้ - เข้าใจกันและกัน - พัฒนาเรื่องสามัคคีในหมู่บ้าน	 - มีประปาที่สะอาดและมีใช้ตลอดปี - อยากมีน้ำประปาใสๆ - มีน้ำประปาใช้ตลอด ไม่ขาด - มีถนนที่ไร้ฝุ่น - มีไฟฟ้าทั่วถึง - มีสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่ดีขึ้น - มีถนนที่สะดวกสบาย

และจึงปรับค่านิยม และค่านิยม เพื่อให้สอดคล้องกับความเชื่อมโยงแหล่งประโยชน์ในพื้นที่ เสริมสร้างสุขภาพ และการสร้างความสุขให้กับประชาชน ตอบสนองความต้องการของประชาชน เพื่อ "สุขภาพ" ภายใจ สังคม ปัญญา เพื่อให้สุขภาวะที่ "สมบูรณ์" ทั้งกาย จิตใจ และสังคม ของคนวังตะเคียน ดังนี้



ค่านิยม และค่านิยาม



จากการกำหนดวิสัย เพื่อจัดทำกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลวังตะเคียน จึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้ตอบสนองกับค่านิยมและนิยามข้างต้น จึงทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ผู้บริหารท้องถิ่นมีความสามารถและมีคุณธรรม
- พนักงานมีความตั้งใจในการทำงาน
- มีการกลุ่ม/องค์กร/อาสาสมัคร/มวลชน ที่เข้มแข็ง
- มีพื้นที่เหมาะกับการทำการเกษตร
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยมัน และเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- ประชาชนส่วนใหญ่ยังเคารพ/เชื่อฟังผู้นำ
- มีแหล่งประวัติศาสตร์
- มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่
- มีหน่วยงานภาคีให้ความร่วมมือ
- ผู้นำชุมชน มีความเข้มแข็ง
- มีถนนสายหลัก (ทางหลวงชนบท) สายวัดสิงห์-เขาตะพาน ผ่านหมู่ที่ ๒,๓,๔, ๑๒ และหมู่ที่ ๑๓

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- บุคลากรของเทศบาลมีน้อย ไม่เพียงพอ
- พื้นที่มีขนาดใหญ่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง
- มีงบประมาณไม่เพียงพอ
- การปลูกสร้างบ้านเรือนกระจายตามพื้นที่ทำการเกษตร
- ขาดแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตรที่เพียงพอ
- การเพาะปลูกยังใช้สารเคมีในปริมาณสูง



- ขาดความรู้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิต/ลดต้นทุน
- ลักษณะพื้นที่สูงสลับที่ราบประสบปัญหาแล้งและน้ำท่วม
- ป่าไม้ถูกบุกรุกทำลาย
- ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ทำให้ขาดรายได้และมีปัญหาเรื่องหนี้สิน
- การร่วมมือร่วมใจและเสียสละเพื่อส่วนรวมหายไป
- คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในต่างจังหวัด
- ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำการเกษตรไม่เพียงพอและประสบปัญหาพื้นที่ที่ไม่สามารถจะบ่อบาดาลได้

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- แนวโน้มการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมีความชัดเจนมากขึ้น
- มีแนวโน้มการจัดสรรงบประมาณในท้องถิ่นมากขึ้น
- การเมืองทำให้ประชาชนสนใจการทำงานของท้องถิ่นมากขึ้น
- สื่อมวลชนต่างๆ เข้ามาทำให้การประชาสัมพันธ์งานง่ายขึ้น
- สังคมเริ่มมีค่านิยมการผลิตและบริโภคอาหารปลอดภัย
- กระแสปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ค่านิยมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านสุขภาพ
- แนวทางการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล
- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๔) อุปสรรค (T : Threat)

- ประชาชนให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรม/ประชุมน้อย
- ปัญหาระยะแล้ง และน้ำท่วมซ้ำซาก
- การรวมกลุ่มของประชาชนบางกลุ่มยังไม่เข้มแข็งพอ
- การเลียนแบบสังคม ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไป
- งบประมาณมีจำกัด ไม่เพียงพอกับการพัฒนา
- การเข้าถึงสื่อสาธารณะ โดยไม่พิจารณาอาจทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารบิดเบือน
- ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับการใช้สารเคมี ยาปราบศัตรูพืชมีราคาแพง ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
- ขาดความรู้เรื่องการผลิต/ลดต้นทุน
- ประชาชนขาดความรู้เรื่องอาชีพเสริมและการหาตลาด
- การปลูกสร้างบ้านเรือนกระจาย ยากต่อการพัฒนา
- เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตได้เอง
- กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน



เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

- การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

การวิเคราะห์ศักยภาพ

๑. ด้านสังคม

ด้วยปัจจุบันประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และในตำบลวังตะเคียน มีจำนวนผู้สูงอายุ ประมาณ ๑,๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของประชากรทั้งหมด จึงอยากให้มีการจัดตั้งศูนย์ผู้สูงอายุ และเครือข่าย เพื่อร่วมกันดูแลผู้สูงอายุ มีลักษณะเป็นภาพรวมของตำบลและมีสวัสดิการให้กับสมาชิก มีตรวจ/คัดกรองสุขภาพ รวมถึงการขับเคลื่อนการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ (ในระดับหมู่บ้าน) เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ และด้วยสังคมในปัจจุบัน เป็นสังคมก้มหน้า เล่นแต่โทรศัพท์ จึงเป็นห่วงเด็กและเยาวชน อย่าหลงเชื่อการเชิญชวนการติดต่อสื่อสารกับแปลกหน้า ด้วยสภาพในปัจจุบันจึงอยากให้มีการสร้างความเข้มแข็งทางครอบครัว การใส่ใจบุตร หลาน ให้มีการศึกษา จะทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง เกิดความสามัคคี สร้างวัฒนธรรมให้เป็นแบบอย่างให้กับเด็กและเยาวชน ปฏิบัติตาม ห่วงไกลปัญหาหาเสพติด และสร้างความสามัคคีระดับตำบลต่อไป

๒. ด้านเศรษฐกิจ

ด้วยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเป็นหลัก แหล่งน้ำทางการเกษตรมีไม่เพียงพอที่จะทำการเกษตรได้ทั้งปี หรือบางครั้งประสบปัญหาภัยแล้ง/อุทกภัย ทำให้พื้นที่เสียหาย และว่างจากการทำการเกษตร ดังนั้น จึงอยากให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาหนุนเสริมการอบรมให้ความรู้ การฝึกอาชีพ เช่น การปลูกพืชระยะสั้น พืชใช้น้ำน้อย การฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับตำบล รวมถึงการพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ในชุมชน ให้สามารถแข่งขันทางการตลาดได้ สร้างชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้กับชุมชน

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาพื้นที่ป่าลูกบกูก โดยการสร้างแนวเขตเพื่อป้องกันการบุกรุกเข้าใช้พื้นที่ทำกิน ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓,๖,๑๑ รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยการร่วมกันดูแลและสร้างจิตสำนึกในพื้นที่ป่าชุมชนในหมู่บ้าน เพื่ออนุรักษ์ป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งอาหารของคนในพื้นที่

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้วยการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีจำนวนโครงการที่มากและงบประมาณในการพัฒนาที่ได้รับจัดสรรมีจำนวนจำกัด ประกอบกับนโยบายภาครัฐมีการกระจายโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ สู่หมู่บ้าน ทำให้มีการกระจายความเจริญสู่ท้องถิ่นและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่กับงบประมาณของเทศบาล และในปัจจุบันได้มีการประสานโครงการที่เกินศักยภาพให้กับกองการบริหารส่วนจังหวัด/งบประมาณจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ปี

การพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้สู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง สร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ ดังนี้



ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580)



จากประเทศไทย ๔.๐ เป็นการกำหนดเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิง นวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

จากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ฐานการผลิตอาหารปลอดภัยท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ทรัพยากรน้ำสมดุลและยั่งยืน

จากแผนพัฒนาจังหวัด ได้กำหนดวิสัยทัศน์ เมืองเกษตรมาตรฐาน ย่านท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ มุ่งสู่สิ่งแวดล้อมสมดุลและสังคมเป็นสุข ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พัฒนาสังคม ส่งเสริมการศึกษา เศรษฐกิจก้าวหน้า ใส่ใจทรัพยากร บริหารตามนโยบาย

จะเห็นได้ว่าจากแนวทางการพัฒนาของแผนยุทธศาสตร์ภาค ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน แผนพัฒนาจังหวัดชัยนาท และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท ล้วนมุ่งเน้นที่การพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง เทศบาลตำบลวังตะเคียน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ดูแลให้บริการประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเยาวชนได้รับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ อนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ เศรษฐกิจสังคมที่ดี และจากนโยบายของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลวังตะเคียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาตำบลวังตะเคียน และขับเคลื่อนกลไกทุกภาคส่วนในพื้นที่ เดินหน้าในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นและการพัฒนา

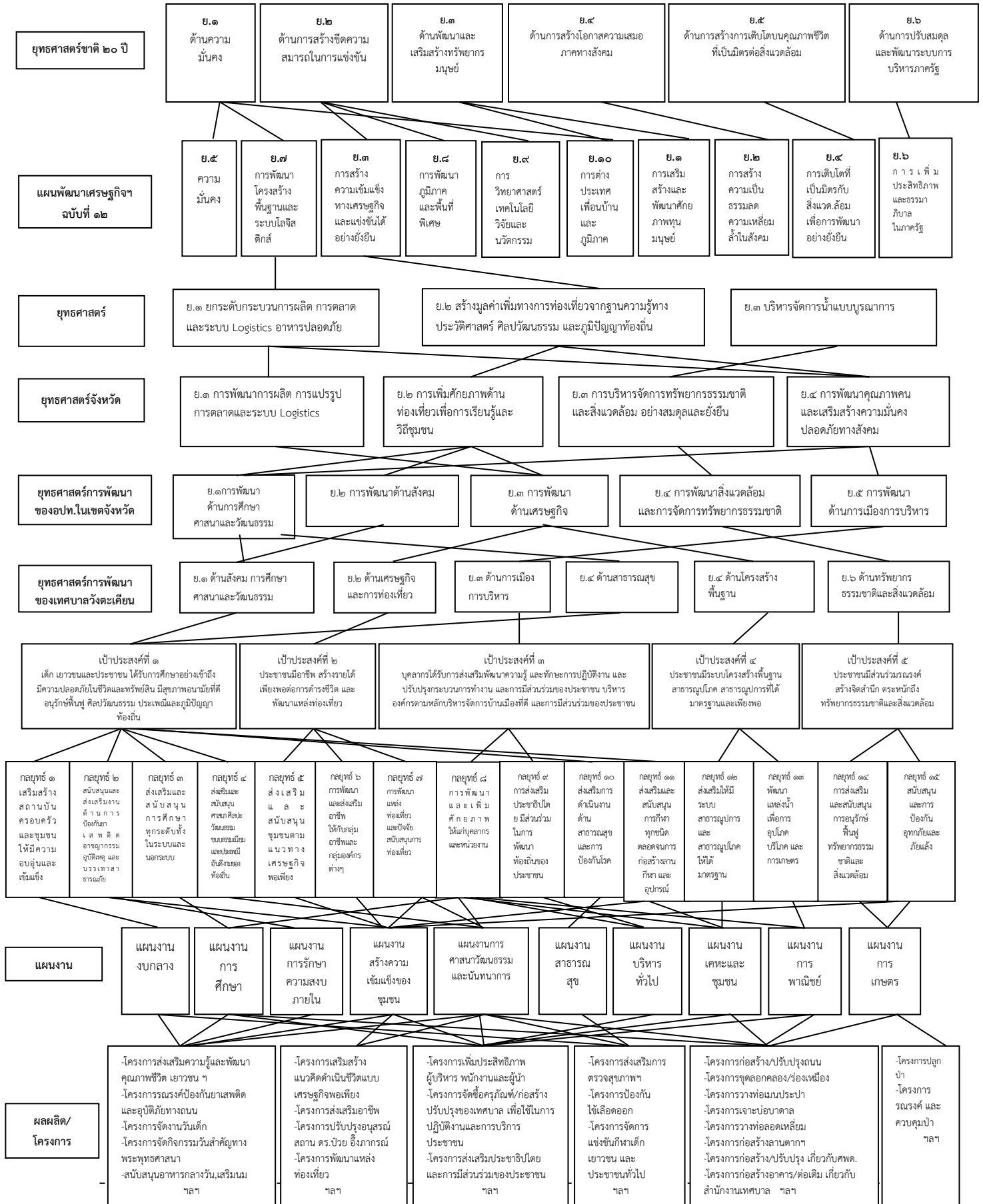


แผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๑-๒๕๖๕) เทศบาลตำบลวังตะเคียน

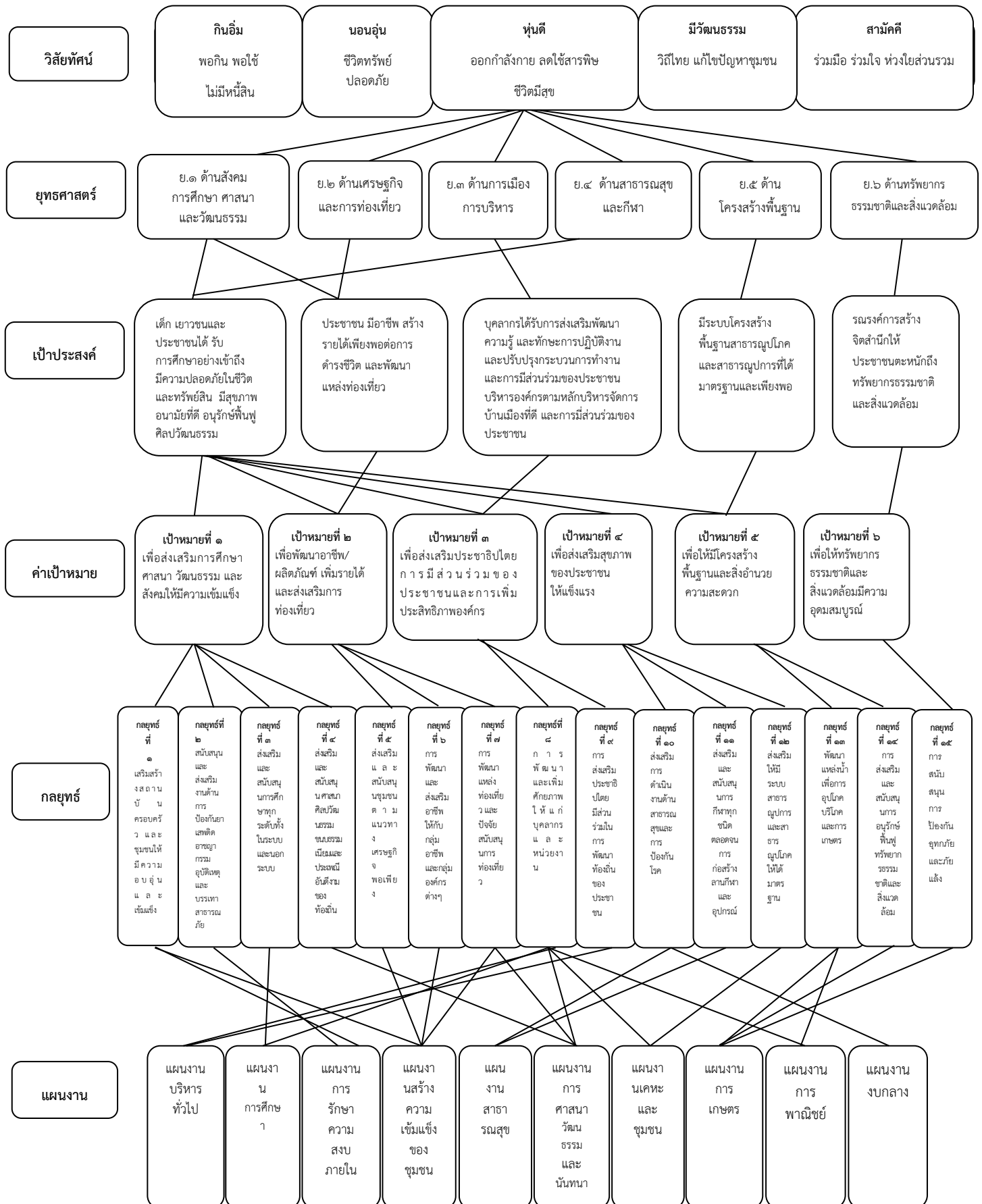
ในทุกๆ ด้าน อย่างสอดคล้อง และจากศักยภาพด้านบุคลากร รวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ของเทศบาลตำบล
วังตะเคียน ที่มีความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่น จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ของเทศบาลตำบลวังตะเคียนว่า
“ กินอิ่ม นอนอุ่น หุ่นดี สามัคคี มีวัฒนธรรม ”



๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลตำบลวังตะเคียน พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔



๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)





ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการดำเนินการอื่น	แผนงานการรักษาความสงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	ทต.วังตะเคียน
๒	ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	
๓	ด้านการเมือง การบริหาร	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศึกษา แผนงานพาณิชย์		
๔	ด้านสาธารณสุข และกีฬา	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการดำเนินการอื่น	แผนงานสาธารณสุข แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานงบกลาง		
๕	ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศึกษา แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานการเกษตร แผนงานพาณิชย์		
๖	ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร		
รวม		๖..... ด้าน	๑๐..... แผนงาน	๓ กอง (สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง)	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

➤ การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

งบประมาณ	ไม่รวมเงินอุดหนุน	เงินอุดหนุนทั่วไป	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินได้อื่นๆ	จ่ายขาดเงิน สะสม/เงินกู้	รวมทั้งสิ้น
รายรับ	20,573,305.11	24,835,021	-	-	45,408,326.11
รายจ่าย	15,371,510.67	25,528,080	-	-	40,206,531.67

หมายเหตุ : ปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการ คาดว่าจะสามารถนำงบประมาณไปปฏิบัติได้

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลตำบลวังตะเคียน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ ดังนี้



๑) เชงปรมาณ

➤ ป่งบปรมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

จำนวนโครงการและงบปรมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (จำนวน (number))

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม	
	จำนวน โครงการ	งบ ปรมาณ	จำนวน โครงการ	งบ ปรมาณ	จำนวน โครงการ	งบ ปรมาณ	จำนวน โครงการ	งบ ปรมาณ	จำนวน โครงการ	งบ ปรมาณ
๑.ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	๒๙	๒๒,๐๐๑,๔๐๐	๓๐	๑๙,๔๔๗,๔๐๐	๒๙	๑๖,๖๙๗,๔๐๐	๒๘	๓๖,๖๓๗,๔๐๐	๑๑๖	๙๔,๗๘๓,๖๐๐
๒.ด้านเศรษฐกิจ และการ ท่องเที่ยว	๕	๑๖๕,๐๐๐	๑๑	๓๕๕,๐๐๐	๘	๓๑๕,๐๐๐	๘	๑๘๕,๐๐๐	๓๒	๑,๐๒๐,๐๐๐
๓.ด้านการเมือง การบริหาร	๑๕	๒,๖๕๕,๐๐๐	๑๕	๑,๙๓๗,๕๗๘	๑๑	๑,๕๖๗,๕๗๘	๑๑	๑,๖๒๒,๕๗๘	๕๒	๗,๗๘๒,๗๓๔
๔.ด้าน สาธารณสุขและ กีฬา	๘	๖๒๕,๐๐๐	๙	๙๕๐,๐๐๐	๗	๖๒๐,๐๐๐	๘	๖๑๙,๐๐๐	๓๒	๒,๘๑๔,๐๐๐
๕.ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑๑๗	๕๕,๕๘๙,๐๐๐	๑๑๙	๗๙,๖๒๐,๗๕๐	๑๔๑	๗๙,๕๕๙,๐๐๐	๑๑๔	๗๑,๖๓๐,๐๐๐	๔๙๑	๒๘๖,๔๓๘,๗๕๐
๖.ด้าน ทรัพยากรธรรม ชาติ และสิ่งแวดล้อม	๗	๑๒๐,๐๐๐	๗	๑๒๐,๐๐๐	๖	๑๐๐,๐๐๐	๖	๑๐๐,๐๐๐	๒๖	๔๔๐,๐๐๐
รวม	๑๘๑	๘๑,๑๕๕,๔๐๐	๑๙๑	๑๐๒,๔๓๐,๗๒๘	๒๐๒	๙๘,๘๙๘,๙๗๘	๑๗๕	๑๑๐,๗๙๓,๙๗๘	๗๔๙	๓๙๓,๒๗๙,๐๘๔

ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ ปฏิบัติได้
๑. ยุทธศาสตร์ ด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๒๙	๑๖
๒. ยุทธศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๕	๒
๓. ยุทธศาสตร์ ด้านการเมืองการบริหาร	๑๕	๖
๔. ยุทธศาสตร์ ด้านสาธารณสุขและกีฬา	๘	๕
๕. ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๑๗	๒๒
๖. ยุทธศาสตร์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๗	๒
รวม	๑๘๑	๕๓

หมายเหตุ : ปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการ คาดว่าจะสามารถนำไปปฏิบัติได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐



๒. เชิงคุณภาพ

เทศบาลตำบลวังตะเคียน ได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชน โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

ประเด็น	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	๓๘.๔๖	๖๑.๕๔	-
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	๓๘.๔๖	๖๑.๕๔	-
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม	๔๒.๓๑	๕๓.๘๕	๓.๘๔
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๓๖.๙๒	๖๑.๕๔	๑.๕๔
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	๓๖.๙๒	๖๓.๐๘	-
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๓๒.๓๑	๖๗.๖๙	-
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๕๕.๓๘	๔๔.๖๒	-
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	๔๒.๓๑	๕๘	-
คิดเป็นร้อยละ	๔๒.๐๔	๕๗.๓๗	๐.๕๘

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

คาดว่าจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมาก ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป



๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนได้รับความรู้ในด้านต่างๆ เท่าทันเหตุการณ์ในปัจจุบัน เช่น การอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายใกล้ตัว อาเซียน (AEC)

๒. การพัฒนาอาชีพในกลุ่มต่างๆ ให้สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชน และต่อยอดผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้ ให้สามารถแข่งขันทางการตลาดได้

๓. การส่งเสริมด้านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เช่น สนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) รวมทั้งการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้หลีกเลี่ยงและห่างไกลจากยาเสพติด การตั้งครรภ์ไม่พร้อม เพื่อให้ลดปัญหาการออกเรียนกลางคัน และด้านอื่นๆ เป็นต้น

๔. ประชาชนได้ร่วมงานประเพณีสงกรานต์ ที่เป็นการกิจกรรมกันระหว่างหมู่บ้าน ครอบครัวยุ และเทศบาล ที่มีการส่งเสริมประเพณีรดน้ำขอพรผู้สูงอายุ และสืบสานต่อเนื่องในทุกปี

๕. การปรับปรุงอนุสรณ์สถาน ดร.ปวย อึ้งภากรณ์ วีระบุรุษสำคัญ ที่สร้างประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่บ้านวังน้ำขาว ให้ประชาชน เยาวชน ได้ทราบเรื่องราวที่สำคัญในอดีต

๖. ประชาชนได้รับการตรวจสุขภาพ/คัดกรอง การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในกลุ่มต่างๆ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ส่งเสริมการป้องกันโรคและกำจัดลูกน้ำยุงลาย เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาศักยภาพผู้นำ อสม. อพส. และผู้ดูแล ให้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลตนเอง/ผู้ป่วย ให้มีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งกายและจิต

๗. ประชาชนได้รับความสะดวกในบริการพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ได้มากยิ่งขึ้น

๘. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และได้ตระหนักถึงความสำคัญ ความห่วงใยในทรัพยากรในพื้นที่

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลวังตะเคียน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

๑. การพัฒนาความเจริญที่เพิ่มขึ้น ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น โรคมือเท้าปาก โรคไข้เลือดออก เป็นต้น

๒. การดำเนินการแก้ไขในการขุดลอกคลองในพื้นที่ ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วม ในช่วงฤดูน้ำหลาก ทำให้คันคลองเสียหาย ประกอบกับพื้นที่(สระน้ำขนาดใหญ่) อยู่ห่างไกลกับคลองสายหลัก จึงไม่สามารถเก็บน้ำไว้ได้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ปัญหา

๑) จำนวนโครงการในระดับหมู่บ้าน มีจำนวนมาก และส่วนใหญ่เป็นโครงการก่อสร้างพื้นฐาน เช่น ก่อสร้างถนน ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนลูกรัง ขุดลอกคลอง วางท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า เป็นต้น

๒) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

๓) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย



อุปสรรค

- ๑) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอ
- ๒) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) จัดลำดับความสำคัญระดับหมู่บ้าน เพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ในห้วงปีแรก เพื่อจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- ๒) ดำเนินการก่อสร้างถนน คสล.และปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง ในหมู่ที่ ๓,หมู่ที่ ๕, หมู่ที่ ๗,หมู่ที่ ๙ ด้วยงบประมาณจ่ายขาดเงินสะสม จำนวน ๔ โครงการ
- ๓) ดำเนินการปรับปรุงท่อระบายน้ำ ในหมู่ที่ ๗ ด้วยงบประมาณจ่ายขาดเงินสะสม จำนวน ๑ โครงการ
- ๔) มีการโอนงบประมาณ เพื่อดำเนินการตามโครงการเร่งด่วน/คำร้อง เพื่อแก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชน
- ๕) จัดทำโครงการเทศบาลเคลื่อนที่เพื่อให้ความรู้ และบริการประชาชน ทั้งให้ความรู้ ด้านกฎหมาย และอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

.....

